

Arrest

nr. 315 025 van 17 oktober 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. EL MOUSSAOUI
Louizalaan 251/10
B-1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse (VSA) nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2024 via J-box heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 oktober 2024 houdende weigering van toegang met terughouding (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2024 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaten V. EL MOUSSAOUI & T. O'KELLY, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster vertoefde de voorbije 20 jaar geregeld op het Belgische grondgebied en kwam op 9 oktober 2024 wederom toe op de luchthaven van Zaventem vanuit Beiroet (Libanon).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 9 oktober 2024 een beslissing houdende weigering van toegang met terughouding (bijlage 11). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 09/10/2024 om 11.04 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal., werd door ondergetekende, Eerste Hoofdinspecteur J.(...) J.(...).

de mevrouw :

naam F.(...) voornaam Z.(...)

geboren op (...) te (...) geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Verenigde Staten van Amerika

houder van het document paspoort nummer (...)

afgegeven te United States Department of State (...) op (...)

afkomstig uit Beiroet met ME 215 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan haar wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor familiebezoek naar België te komen. Ze is niet in het bezit van een terugkeerticket en kan zodoende niet aantonen dat zij de visumvrije verblijfsduur van 90 dagen op 180 dagen verbonden aan haar nationaliteit zal respecteren.

(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing Betrokkene is enkel in het bezit van 350 US dollar cash geld voor een maximaal verblijf van 90 dagen (geen terugkeerticket – maximale visumvrije verblijfsduur) in België. Ze is niet in het bezit van krediet- of bankkaarten en beschikt niet over een gelegaliseerd garantverklaring van België (bijlage 3bis). Volgens de geldende richtbedragen dient men in België over 45 euro/persoon/verblijf bij particulier te beschikken. Verder dient ze van dit bedrag nog een terugkeerticket aan te kopen.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende aan:

" IV. L'URGENCE

La requérante, Madame F.(...), fait état d'une urgence manifeste qui justifie le traitement immédiat de sa demande de suspension.

En effet, le refus d'entrée sur le territoire belge constitue une atteinte directe à son droit de séjour de 90 jours, condition essentielle pour lui permettre de rendre visite à sa famille.

Madame F.(...) est actuellement privée de liberté, ce qui amplifie l'urgence de sa situation. Le temps qu'elle passe en détention réduit considérablement sa capacité à profiter de son séjour en Belgique.

V. L'EXTRÊME URGENCE

La question de l'extrême urgence est également soulevée dans cette affaire. Le délai théorique dans lequel le Conseil d'État statue sur un recours en suspension est de quatre mois, et peut être prolongé.

Une telle durée serait préjudiciable et dépourvue d'utilité, compte tenu des circonstances actuelles de Madame F.(...) :

En effet, Madame F.(...) est actuellement privée de liberté au centre de transit de Caricole. Plus elle reste en détention, plus elle est empêchée de jouir de son droit de séjour de 90 jours en Belgique.

Maintenir son refoulement ou, pire encore, la renvoyer au Liban l'expose à une situation de danger imminent. Les autorités libanaises ont ordonné l'évacuation de sa maison en raison des bombardements massifs dans la région du Sud et d'autres zones du Liban.

Madame F.(...) espère que, à l'issue de ces 90 jours, elle pourra rentrer au Liban comme prévu, tel que le prouve le billet d'avion qu'elle détient.

Ce séjour en Belgique représente pour elle une opportunité de retrouver un soutien familial et d'améliorer ses conditions de vie, ce qui est essentiel pour sa dignité humaine.

Par conséquent, il est impératif que le Conseil d'État prenne rapidement une décision sur cette demande de suspension afin d'éviter que Madame F.(...) ne subisse des préjudices irréparables et d'assurer le respect de ses droits fondamentaux."

3.2.2. In haar verzoekschrift wijst verzoekster er in de eerste plaats op dat zij wordt vastgehouden met het oog op haar teruggrijping, zodat er sprake is van uiterst dringende noodzakelijkheid. Tevens wijst zij erop dat zij niet zal kunnen genieten van het verblijf van 90 dagen waarop zij meent recht te hebben en op het gevaar waaraan zij zou worden blootgesteld indien zij in de huidige context naar Libanon zou worden teruggeleid.

3.2.3. Uit de gegevens die door de verwerende partij ter beschikking werden gesteld, blijkt dat de teruggrijping van verzoekster reeds voorzien is op 21 oktober 2024 om 11.35 u. Bijgevolg is het aannemelijk dat de behandeling van een gewone vordering tot schorsing onmogelijk kan worden afgerond alvorens de beslissing ten uitvoer wordt gelegd.

3.2.4. De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid niet in haar nota met opmerkingen.

Aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. In een derde middel voert verzoekster onder andere een motiveringsgebrek aan in het licht van artikel 3 van het EVRM. Verzoekster stelt hierbij het volgende:

"Moyen 3 : Violation sur le défaut de motivation adéquate et des articles 3 et 8 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme (ci-après CEDH)

Le moyen fondé sur l'inadéquation de la motivation de la motivation repose également sur une violation des droits fondamentaux tel que le droit au respect de la vie familiale ou encore l'interdiction du renvoi vers un pays où il y aurait un risque réel inhumain ou dégradant à sa dignité ou sa vie ou pour des raisons humanitaires.

De ce qui précède également, s'il ne peut être exigé de l'autorité administrative qu'elle s'explique quant aux motifs de ses motifs, il n'en demeure pas moins qu'en l'occurrence, le motif ne peut apparaître comme une position de principe adoptée par l'administration, an aucune appréciation des éléments particuliers de la situation de la partie requérante invoquée dans sa demande à cet égard.

L'examen doit se faire in concreto.

La requérante souhaite jouir de son droit de séjour de 90 jours pour être entourée de sa famille en Belgique.

Ce droit la reconforte d'autant plus à la suite des destructions des habitations causées par la guerre au Liban. En effet, la situation au Liban est extrêmement difficile ; la requérante dort dans une école sur un

matelas pour des raisons de sécurité, et ses conditions de vie ne respectent pas la dignité humaine. Elle espère qu'à son retour au Liban, la situation lui permettra de retrouver une vie conforme à la dignité humaine.

Le refus d'entrée non seulement viole son droit de séjour de 90 jours, mais constitue également une atteinte au respect de sa vie familiale et à sa dignité humaine.

La décision à son arrivée en Belgique aurait dû être analysé à la lumière de ces droits fondamentaux, qui sont ici clairement menacés par la décision attaquée.”

3.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekster in het kader van het aangevoerde motiveringsgebrek in wezen betoogt dat de gemachtigde van de staatssecretaris *in concreto* de situatie van verzoekster had moeten nagaan in het licht van haar grondrechten. Zij voert dus in wezen een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 1 december 2022, nr. 255.148).

3.3.3. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 3 van het EVRM bepaalt het volgende: *“Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”* Deze bepaling bekrachtigt één van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218). Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een verdragsluitende Staat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoeker in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y. v. Rusland, § 75).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoeker een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoeker naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine).

De Raad wijst erop dat reeds bij het nemen van een terugdrijvings- of verwijderingsmaatregel onderzocht moet worden of deze in overeenstemming is met de normen van de internationale verdragen waardoor België gebonden is, te dezen met artikel 3 van het EVRM (*cf.* RvS 29 mei 2018, nr. 241.623).

3.3.4. Verzoekster bespreekt, verspreid over verschillende paragrafen uit haar verzoekschrift een mogelijke schending van het non-refoulementbeginsel indien zij zou worden teruggedreven naar een land waar zij een risico loopt om te worden blootgesteld aan een onmenselijke behandeling. Zij verduidelijkt dat de situatie in Libanon actueel uiterst precair is omwille van de oorlog, dat zij haar huis diende te verlaten omwille van bombardementen, en dat zij op een matras in een schoolgebouw slaapt om veiligheidsredenen, terwijl dit niet conform is aan de menselijke waardigheid.

3.3.5. De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen uiterst summier op dit door verzoekster aangehaalde risico op een schending van artikel 3 van het EVRM:

“(…)

Waar verzoekende partij een schending aanhaalt van artikel 3 EVRM, dient opgemerkt dat er geen begin van bewijs van een beweerde schending van artikel 3 EVRM wordt bijgebracht.(…).”

3.3.6. De Raad treedt de verwerende partij enerzijds bij waar zij vaststelt dat verzoekster geen concrete bewijzen had aangebracht die de voorgehouden inbreuk op artikel 3 van het EVRM schragen.

Anderzijds stipt de Raad aan dat de verwerende partij niet weerlegt dat er een risico op een mensonwaardige behandeling bestaat in geval van een gedwongen terugdrijving naar Beiroet. De verwerende partij maakt deel uit van de overheidsdiensten die medeverantwoordelijk zijn voor het beheer van migratiebewegingen van en naar het Belgische grondgebied, waardoor redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij minimaal op de hoogte zijn van de huidige geopolitieke toestand. Gelet op de uitgebreide internationale media-aandacht voor de veiligheids situatie in het Midden-Oosten, die ondertussen al ruim een jaar bijzonder onstabiel is, is de Raad

van oordeel dat deze problematiek voor de betrokken overheidsdiensten als een 'gegeven van algemene bekendheid' kan worden aanzien.

Dit geldt zeker ook voor de actuele situatie in Libanon, die momenteel uiterst precair is aangezien het Israëlische leger daar sedert begin oktober 2024 een grondoffensief is begonnen. Er mag dan ook worden verwacht dat de diensten die belast zijn met de grensinspectie weet hebben van de actuele problemen betreffende het luchtverkeer van en naar Beiroet en de inspanningen van een aantal Westerse landen om hun onderdanen uit Libanon te evacueren en hiermee rekening te houden bij het nemen van een terugdrijvingsmaatregel.

Hoewel de verwerende partij dus niet geheel onwetend kon zijn over de mogelijke risico's die een gedwongen terugdrijving van een Amerikaans onderdaan naar Beiroet met zich zouden kunnen meebrengen, blijkt nergens uit het administratief dossier dat verzoekster hieromtrent ter gelegenheid van haar interpellatie door de grensinspectie op 9 oktober 2024 werd bevestigd.

Tegen deze achtergrond kan de summiere informatie die verzoekster in haar middel aanreikt *in casu* worden beschouwd als een voldoende bewijs van een eventueel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

3.3.7. Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt evenwel dat de gemachtigde van de staatssecretaris is nagegaan of een terugdrijving naar Beiroet in de huidige omstandigheden in overeenstemming is met het non-refoulementbeginsel zoals vervat in artikel 3 van het EVRM. Hieruit blijkt een onzorgvuldigheid in het licht van voormelde verdragsbepaling.

Het derde middel is in de aangegeven mate gegrond en bijgevolg ernstig.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, §2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM (de artikelen 2, 3, 4, eerste lid en 7 van het EVRM).

3.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

3.4.2.1. Het verzoekschrift bevat geen aparte uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, maar bij de bespreking van de uiterst dringende noodzakelijkheid vermeldt verzoekster het volgende:

“Maintenir son refoulement ou, pire encore, la renvoyer au Liban l'expose à une situation de danger imminent. Les autorités libanaises ont ordonné l'évacuation de sa maison en raison des bombardements massifs dans la région du Sud et d'autres zones du Liban. »

3.4.2.2. In haar nota met opmerkingen betoogt de verwerende partij dat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.4.2.3. De afwezigheid van een afzonderlijke uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betekent niet dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen nadeel kan opleveren. Blijkens het verzoekschrift vormt het gevaar dat zou voortvloeien uit een teruggedrijving naar Libanon, gelet op de evacuaties die in de zuidelijke regio's van het land worden bevolen omwille van de grootschalige bombardementen aldaar, een 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel'.

3.4.2.4. De Raad wijst erop dat het middel dat gestoeld is op een risico op schending van artikel 3 van het EVRM ernstig werd bevonden, waardoor er *in casu* sprake is van een zogeheten 'evident nadeel' zoals hierboven omschreven. Elk redelijk denkend mens ziet immers onmiddellijk in om welk nadeel het gaat.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoekster werd op afdoende wijze aangetoond.

Uit wat voorafgaat volgt dat voldaan is aan de drie cumulatieve voorwaarden om over te gaan tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 oktober 2024 houdende weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11), wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

D. D'HONDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

F. TAMBORIJN